

POIMACZ (2) *sb m*

o prawdopodobnie jasne (*tak w po-*); a jasne.

sg *N* poimacz (1). \diamond *A* poimaczã (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (jeden z niżej notowanych przykładów).

Porywacz [czyj; w tym: G sb i [pron] (1), pron poss (1)] (2) : Plagiarius – Ludzi wolnich poimacz y przedawacz Calep 811a.

a. *Ten, kto uprowadził kobietę (1) : BielKron 301; [[Porwana] Pánná krzyczáła by zá nią przyspieszáli. Bo acźkolwiek iey poimácz niefrodze fie z nią obchodźił/ [...] ále oná [...] bárzo fie tážyłá HistOtton 59].*

Synonimy: ludzikrajca, mango, martahuz, plandrownik, pleniciel, uwodziciel.

SBu